

Brussels, 25 April 2016

8277/16

**Interinstitutional File:
2016/0070 (COD)**

SOC 196
EMPL 120
MI 263
COMPET 182
CODEC 522
INST 176
PARLNAT 120

COVER NOTE

From: The Polish Sejm
Date of receipt: 20 April 2016
To : President of the Council of the European Union

Subject: Proposal for a DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL amending Directive 96/71/EC of The European Parliament and of the Council of 16 December 1996 concerning the posting of workers in the framework of the provision of services
[doc. 6987/16 SOC 144 EMPL 97 MI 142 COMPET 118 CODEC 279 - COM(2016) 128 final]
- Reasoned opinion on the application of the Principles of Subsidiarity and Proportionality¹

Delegations will find attached the above mentioned reasoned opinion.

¹ For available translations of this opinion see the interparliamentary EU information exchange site (IPEX) at the following address: <http://www.ipex.eu/IPEXL-WEB/dossier/document/COM20160128.do>

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, dnia 19 kwietnia 2016 r.

Szanowny Panie Premierze,

Zgodnie z postanowieniami Traktatu z Lizbony, w załączeniu przesyłam przyjętą na 16. posiedzeniu Sejmu RP w dniu 13 kwietnia 2016 r. uzasadnioną opinię w sprawie niezgodności z zasadą subsydiarności:

- projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (COM(2016) 128 wersja ostateczna).

Proszę przyjąć wyrazy głębokiego szacunku,

Marek Kuchciński

Pan
Mark Rutte

Premier
Królestwo Niderlandów

COURTESY TRANSLATION

Warsaw, April 19, 2016

Dear Mr. Prime Minister,

According to the provisions of the Lisbon Treaty I hereby enclose reasoned opinion on non-compliance with the principle of subsidiarity of:

- Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directive 96/71/EC of The European Parliament and of the Council of 16 December 1996 concerning the posting of workers in the framework of the provision of services (COM(2016) 128 final) adopted on the 16th session of the Polish Sejm on 13th of April 2016.

I would like to inform that the email address: eudoc@sejm.gov.pl is the main one to contact, when the discussion about subsidiarity rule is provided.

Please accept assurances of my highest esteem,

Marek Kuchciński

Mr. Mark Rutte

*Prime Minister
The Netherlands*

UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

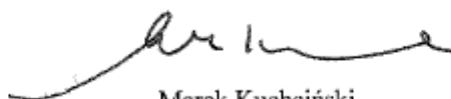
z dnia 13 kwietnia 2016 r.

**w sprawie uznania projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady
zmieniającej dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16
grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług
za niezgodny z zasadą pomocniczości**

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 148cc Regulaminu Sejmu stwierdza, że projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (COM(2016) 128 final) nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Projekt ten narusza zasadę pomocniczości, ponieważ proponowana dyrektywa nie zapewnia osiągnięcia celów zamierzonego działania na poziomie Unii w sposób lepszy niż działania podejmowane na poziomie krajowym.

Uzasadniona opinia zawierająca powody, dla których Sejm uznaje, że projekt nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, stanowi załącznik do uchwały.

MARSZAŁEK SEJMU

Marek Kuchciński

Załącznik do uchwały
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 13 kwietnia 2016 r. (poz. ...)

Uzasadniona opinia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 2016 r. zawierająca powody, dla których Sejm uznaje, że projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług nie jest zgodny z zasadą pomocniczości

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, że projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (COM(2016) 128 final) nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Projekt ten narusza zasadę pomocniczości, ponieważ proponowana dyrektywa nie zapewnia osiągnięcia celów zamierzonego działania na poziomie Unii w sposób lepszy niż działania podejmowane na poziomie krajowym.

Deklarowanym celem projektu dyrektywy jest rozwiązanie problemu nieuczciwych praktyk i promowanie zasady, że za tę samą pracę w tym samym miejscu powinno przysługiwać to samo wynagrodzenie. Cele te mają zostać osiągnięte przez wprowadzenie obowiązku objęcia pracownika prawem pracy kraju, do którego jest delegowany w przypadku, kiedy okres delegowania jest dłuższy niż 24 miesiące, zmianę wysokości wynagrodzenia takich pracowników z minimalnej stawki płacy, wraz ze stawką za nadgodziny na wynagrodzenie wraz ze stawką za godziny nadliczbowe, oraz ustanowienie jednakowego wynagrodzenia dla pracowników delegowanych w łańcuchach podwykonawców i dla pracowników głównego wykonawcy poprzez zastosowanie warunków pracy stosowanych przez głównego wykonawcę.

W ocenie Sejmu projekt nie umożliwi realizacji tych celów lepiej – w rozumieniu art. 5 ust. 3 TUE oraz art. 5 Protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, załączonego do TUE oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) – niż państwa członkowskie działające w oparciu o regulacje krajowe. Zdaniem Sejmu, obowiązujące obecnie w prawie Unii Europejskiej zastosowanie minimalnego wynagrodzenia w państwie członkowskim UE,

na terytorium którego delegowany jest pracownik, pozwala na właściwą ochronę socjalną pracowników, a jednocześnie uwzględnia naturalne różnice w poziomie rozwoju gospodarczego pomiędzy państwami członkowskimi, które przekładają się na różnice w wysokości wynagrodzenia. Z tego powodu Sejm uważa, że dalsze wyrównywanie poziomu płac w państwach członkowskich powinno być wynikiem stopniowego rozwoju gospodarczego poszczególnych państw członkowskich, a nie działań prawodawczych Unii Europejskiej.

W projekcie brak jakiegokolwiek uzasadnienia zgodności projektowanej dyrektywy z zasadą pomocniczości. Za takie uzasadnienie nie można uznać jednego zdania, stwierdzającego, że „istniejąca dyrektywa może zostać zmieniona jedynie poprzez przyjęcie nowej dyrektywy”.

Zdaniem Sejmu w żaden sposób nie można tego uznać za uzasadnienie zgodności projektowanej dyrektywy z zasadą pomocniczości. Fakt, że dyrektywa może być zmieniona przez przyjęcie nowej dyrektywy nie oznacza, że rozwiązania proponowane jako zmiany obowiązującej dyrektywy, muszą w ogóle być wprowadzane na poziomie Unii Europejskiej. Komisja w żaden sposób nie uzasadniła, że cele, którym mają służyć zaproponowane przez nią zmiany dyrektywy, nie mogą być lepiej uregulowane na poziomie krajowym. Brak takiego uzasadnienia, w szczególności brak jakichkolwiek wskaźników jakościowych i ilościowych, stanowi naruszenie art. 5 Protokołu (nr 2). Ponadto w znacznej mierze utrudnia, jeżeli wręcz nie uniemożliwia parlamentom narodowym realizację ich uprawnień do kontroli poszanowania zasady pomocniczości (art. 5 ust. 3, art. 12 lit. b TUE i art. 6 Protokołu (nr 2)). W konsekwencji może również zostać uznane za naruszenie art. 4 ust. 3 TUE, zgodnie z którym zgodnie z zasadą lojalnej współpracy Unia i państwa członkowskie wzajemnie się szanują i udzielają sobie wzajemnego wsparcia w wykonywaniu zadań wynikających z Traktatów.

Przepis art. 3 ust. 1 dyrektywy 96/71/WE stanowi, iż państwa członkowskie zapewnią, że, bez względu na to jakie prawo stosuje się w odniesieniu do stosunku pracy przedsiębiorstw delegujących pracowników, będą gwarantowały pracownikom delegowanym na ich terytorium warunki zatrudnienia, obejmujące następujące zagadnienia: maksymalne okresy pracy i minimalne okresy wypoczynku, minimalny wymiar płatnych urlopów rocznych, minimalne stawki płacy, wraz ze stawką za nadgodziny, warunki wynajmu pracowników, w szczególności przez przedsiębiorstwa zatrudnienia tymczasowego, zdrowie, bezpieczeństwo i higiena w miejscu pracy, środki

ochronne stosowane w odniesieniu do warunków zatrudnienia kobiet ciężarnych lub kobiet tuż po urodzeniu dziecka, dzieci i młodzieży, równość traktowania mężczyzn i kobiet, a także inne przepisy w zakresie niedyskryminacji. Przepis ten znajduje zastosowanie w sytuacji, gdy wymienione w nim zagadnienia ustalone są w państwie członkowskim, gdzie wykonywana jest praca, przez:

- przepisy prawne, rozporządzenia lub przepisy administracyjne lub
- umowy zbiorowe lub orzeczenia arbitrażowe uznane za powszechnie stosowane, o ile dotyczą one rodzajów działalności wymienionych w załączniku.

Projektowane nowe brzmienie art. 3 ust. 1 dyrektywy 96/71/WE przewiduje m.in. zmianę polegającą na usunięciu odniesienia do „działalności wymienionych w załączniku”. Zniesienie odwołania do załącznika oznacza, że powszechnie stosowane układy zbiorowe będą stosowane do pracowników delegowanych we wszystkich sektorach gospodarki, niezależnie od tego, czy działania te wymienione są w załączniku do dyrektywy (obecnie wymóg taki dotyczy wyłącznie sektora budowlanego).

Sejm zwraca uwagę, że art. 3 ust. 10 dyrektywy 96/71/WE wyraźnie zezwala państwom członkowskim na rozciągnięcie stosowania warunków pracy i zatrudnienia ustalonych w powszechnie stosowanych umowach zbiorowych lub orzeczeniach arbitrażowych na inne rodzaje działalności wykonywane przez pracowników delegowanych niż wymienione w załączniku. Przyjęcie proponowanego przepisu spowoduje obligatoryjne rozciągnięcie zakresu obowiązywania powszechnie stosowanych umów zbiorowych na wszystkich pracowników delegowanych, we wszystkich sektorach gospodarki.

Jak wynika z informacji przedstawionej w towarzyszącym projektowi dyrektywy dokumencie roboczym: Ocena skutków (SWD(2016)52 final; pkt 4.3.2) przyjęcie proponowanego rozwiązania może mieć wpływ jedynie na cztery państwa członkowskie. Pozostałe bowiem skorzystały z wynikającej z art. 3 ust. 10 dyrektywy możliwości rozszerzenia zakresu obowiązywania powszechnie stosowanych układów zbiorowych na wszystkie działy gospodarki (11 państw członkowskich) albo nie wprowadziły powszechnego stosowania układów zbiorowych w rozumieniu dyrektywy (14 państw, w tym Polska).

Dyrektywa daje państwom członkowskim swobodę decydowania, czy wprowadzać powszechne stosowanie układów zbiorowych oraz czy stosować ich postanowienia – w odniesieniu do pracowników delegowanych – do wszystkich działów gospodarki, czy tylko do sektorów przewidzianych w załączniku do dyrektywy. Z

informacji przedstawionych w Ocenie skutków wynika, że państwa korzystają z tych możliwości. Ponad jedna trzecia państw członkowskich wprowadziła na swoim obszarze regulacje proponowane przez Komisję. Pozostałe państwa dokonały wyboru i nie wprowadziły postulowanych rozwiązań.

Komisja nie wykazała, że cel jej działania nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie. Tym bardziej, że jak wynika z informacji przedstawionych przez samą Komisję, proponowane zmiany wywrą wpływ jedynie na zdecydowaną mniejszość państw członkowskich. Nie spowodują również przyjęcia jednolitego w ramach całej Unii standardu stosowania jednakowych praw wobec wszystkich pracowników delegowanych, gdyż i tak dyrektywa pozostawia państwom członkowskim decyzję o wprowadzeniu powszechnego stosowania układów zbiorowych.

W konsekwencji, zdaniem Sejmu, należy uznać, że proponowana zmiana art. 3 ust. 1 dyrektywy 96/71/WE w zakresie, w jakim znosi odwołanie do załącznika do dyrektywy, narusza zasadę pomocniczości.

Projektowany art. 3 ust. 1b dyrektywy 96/71/WE ma zastąpić obecnie obowiązujący art. 3 ust. 9 tej dyrektywy. W obecnym stanie prawnym państwa członkowskie mogą przewidzieć, że przedsiębiorstwa delegujące pracowników tymczasowych muszą zagwarantować im warunki mające zastosowanie do pracowników tymczasowych w państwie członkowskim, na terytorium którego wykonywana jest praca. Zgodnie z informacją podaną w Ocenie skutków z możliwości tej skorzystało 15 państw członkowskich. Pozostałe, w tym Polska, nie wprowadziły w tym zakresie żadnej regulacji (pkt 2.4.2. Oceny skutków).

Zgodnie z projektowanym przepisem państwa członkowskie będą miały obowiązek zagwarantować, że przedsiębiorstwa delegujące pracowników tymczasowych zapewnią im warunki przewidziane w art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie pracy tymczasowej (art. 5 dotyczy zasady równego traktowania), czyli że zapewnią im warunki mające zastosowanie do pracowników tymczasowych wynajętych przez agencje pracy tymczasowej mające siedzibę w państwie członkowskim, w którym wykonywana jest praca.

Sejm zwraca uwagę, że obowiązujące prawo Unii Europejskiej stwarza państwom członkowskim możliwość zrównania praw pracowników tymczasowych, delegowanych do pracy w innym państwie członkowskim, z prawami pracowników

tymczasowych wynajętych przez agencje pracy tymczasowej mające siedzibę w państwie członkowskim, w którym jest wykonywana praca. Nie ma przeszkód, by państwa członkowskie przyjmowały takie przepisy w oparciu o analizę rynku pracy w odniesieniu do zabezpieczenia interesów przedsiębiorstw i pracowników. Jeżeli państwa członkowskie uznają, że dla zapewnienia równych warunków dla przedsiębiorstw działających na ich terytorium takie przepisy są konieczne, mogą je wprowadzić. Jak wynika z danych przedstawionych przez Komisję Europejską, ponad połowa państw członkowskich takie przepisy wprowadziła. Należy uznać, że te państwa, które nie wprowadziły takich rozwiązań, uznały, że nie są one konieczne dla zabezpieczenia interesów przedsiębiorstw i pracowników.

W opinii Sejmu należy uznać, że państwa członkowskie mogą z lepszym skutkiem niż Komisja Europejska oceniać, czy konieczne jest zrównywanie praw delegowanych pracowników tymczasowych. Nie ma potrzeby, by zagadnienie to było regulowane jednolicie we wszystkich państwach Unii Europejskiej. Komisja nie wykazała, że państwa członkowskie nie mogą same w sposób wystarczający osiągnąć prezentowanego przez nią celu.

W konsekwencji należy uznać, że proponowany art. 3 ust. 1b dyrektywy 96/71/WE narusza zasadę pomocniczości.

Podsumowując, w ocenie Sejmu projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (COM(2016) 128 final) narusza zasadę pomocniczości.

RESOLUTION
of the Sejm of the Republic of Poland

of 13 April 2016

declaring the proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directive 96/71/EC of The European Parliament and of the Council of 16 December 1996 concerning the posting of workers in the framework of the provision of services as incompatible with the principle of subsidiarity

The Sejm of the Republic of Poland, pursuant to Article 148cc of the Standing Orders of the Sejm, finds that the proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directive 96/71/EC of The European Parliament and of the Council of 16 December 1996 concerning the posting of workers in the framework of the provision of services is incompatible with the principle of subsidiarity as set out in Article 5(3) of the Treaty on European Union. This proposal infringes the principle of subsidiarity as the proposed Directive does not guarantee that the objectives of the proposed action would be better achieved at the European Union level than as a result of measures taken at the national level. The reasoned opinion stating the reasons why the Sejm considers that the proposal does not comply with the principle of subsidiarity is annexed to this Resolution.

The reasoned opinion of The Sejm of the Republic of Poland of ... stating reasons why the Sejm considers that the proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directive 96/71/EC of The European Parliament and of the Council of 16 December 1996 concerning the posting of workers in the framework of the provision of services does not comply with the principle of subsidiarity

The Sejm of the Republic of Poland considers that the proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directive 96/71/EC of The European Parliament and of the Council of 16 December 1996 concerning the posting of workers in the framework of the provision of services (COM(2016) 128 final) does not comply with the principle of subsidiarity as set out in Article 5(3) of the Treaty on European Union (TEU). This proposal infringes the principle of subsidiarity as the proposed Directive does not guarantee that the objectives of the proposed action would be better achieved at the European Union level than as a result of measures taken at the national level.

The stated aim of the proposed Directive is addressing the problem of unfair practices and promoting the principle that the same work at the same place should be remunerated in the same manner. These aims are to be achieved through the introduction of the obligation to apply the labour law of the state to which the worker is posted when the duration of posting exceeds twenty-four months, the change of the remuneration of such workers from the minimum rate of pay including overtime rates to the remuneration including overtime rates, and the establishment of the same remuneration for posted workers employed in subcontracting chains and employees of the main contractor by applying the conditions of employment applied by the main contractor.

According to the assessment of the Sejm, the proposal does not guarantee that these objectives will be better achieved – within the meaning of Article 5(3) of the TEU and Article 5 of Protocol (No 2) on the Application of the Principles of Subsidiarity and Proportionality enclosed to TEU and the Treaty on the Functioning of the EU (TFEU) – than by the Member States applying their national regulations. In the opinion of the Sejm, the principle, currently in force in European Union law, of applying the minimum wage of the Member State to which the worker is posted, ensures appropriate social protection of workers, while at the same time taking into account natural differences in the level of economic development between the Member States, which translate into differences in wages. For this reason, the Sejm considers that further alignment of wage levels in the Member States should come as a consequence of further economic development of individual Member States, and not from the European Union's legislative action.

The proposal lacks any justification of compliance of the proposed Directive with the principle of subsidiarity. The only sentence stating that "an amendment to an existing Directive can only be achieved by adopting a new Directive" cannot be considered as such justification.

In the opinion of the Sejm, this sentence can in no way be considered as justification of compliance of the proposed Directive with the principle of subsidiarity. The fact that a Directive can be amended by adopting a new Directive does not mean that the measures proposed as amendments to the existing Directive have to be implemented at all at European Union level. The Commission did not state any reasons justifying that the objectives of the proposed amendments to the Directive cannot be better achieved through regulations at the national level. Lack of such justification, in particular lack of any quantitative and qualitative indicators, constitutes an infringement of Article 5 of Protocol (No 2). Furthermore, it makes it extremely difficult, if not impossible, for the national parliaments to use their right to scrutinise the respect for the subsidiarity principle (Article 5(3), Article 12(b) of the TEU and Article 6 of Protocol (No 2)). As a result, it can also be considered as an infringement of Article 4(3) of the TEU which states that, pursuant to the principle of sincere cooperation, the Union and the Member States shall, in full mutual respect, assist each other in carrying out tasks which flow from the Treaties.

Article 3 (1) of Directive 96/71/EC stipulates that the Member States ensure that, whatever the law is applicable to the employment relationship, the undertakings guarantee workers posted to their territory the terms and conditions of employment covering the following matters: maximum work periods and minimum rest periods, minimum paid annual holidays, the minimum rates of pay, including overtime rates, the conditions of hiring-out of workers, in particular the supply of workers by temporary employment undertaking, health, safety and hygiene at work, protective measures with regard to the terms and conditions of employment of pregnant women or women who have recently given birth, of children and of young people, equality of treatment between men and women and other provisions on non-discrimination. This provision is applicable when the issues listed therein are governed in the Member State where the work is carried out, by:

- laws, regulations or administrative provisions, or
- collective agreements or arbitration awards which have been declared universally applicable, insofar as they concern the activities referred to in the Annex.

The proposed new Article 3 (1) of Directive 96/71/EC provides for, among others, the removal of the reference to "the activities referred to in the Annex". Removing the reference to the Annex means that universally applicable collective agreements shall apply to employees posted in all sectors of the economy, regardless of whether these activities are listed in the Annex to the Directive (now this requirement applies only to the building sector).

The Sejm wishes to point out that Article 3 (10) of the Directive 96/71/EC clearly allows the Member States to extend the application of terms and conditions of work and employment laid down in collective agreements or arbitration awards to activities performed by employees other than those referred to in the Annex. The adoption of the proposed provision will result in obligatory extension of the scope of universally applicable collective agreements to all posted employees, in all sectors of the economy.

According to the information presented in the working document accompanying the proposed directive: Impact Assessment (SWD(2016)52 final; item 4.3.2), the adoption of the proposed measure may have an impact on only four Member States. The remaining States either used the option of extension of the scope of universally applicable collective agreements to all sectors of the economy (11 Member States) under Article 3 (10) of the Directive, or did not make collective

agreements universally applicable within the meaning of the Directive (14 countries, including Poland).

The Directive gives the Member States the freedom to decide whether to make collective agreements universally applicable and whether to apply their provisions - in relation to posted workers – to all sectors of the economy or only to the sectors set out in the Annex to the Directive. The information presented in Impact Assessment indicates that Member States use these options. Over one third of the Member States introduced the regulations proposed by the Commission in their territory. The remaining countries used the option not to introduce the proposed measures.

The Commission has not demonstrated that the purpose of its action cannot be sufficiently achieved by the Member States, all the more so because, as indicated in information presented by the Commission itself, the proposed changes will have an impact on a narrow minority of the Member states.

They will also not translate into the adoption of a uniform standard in terms of applying equal rights for all posted workers within the entire EU, as the Directive leaves the decision regarding the introduction of universally applicable collective agreements with the Member States.

Therefore, in the Sejm's opinion, it should be recognised that the proposed change of Article 3 (1) of the Directive 96/71/EC with regard to removing the reference to the Annex is a breach of the subsidiarity principle.

The proposed Article 3 (1b) of the Directive 96/71/EC is intended to replace Article 3 (9) of the Directive, which is currently in force. Under the current state of law, the Member States may provide that undertakings posting workers temporarily must guarantee the terms and conditions of employment applicable to temporary agency workers in the Member State in whose territory the work is carried out. The information presented in the Impact Assessment indicates that 15 Member States used this option. The remaining states, including Poland, did not introduce any regulation in this regard (item 2.4.2 of the Impact Assessment).

According to the proposed provision, the Member States will be obliged to guarantee that undertakings posting workers temporarily guarantee the terms and conditions of employment foreseen in Article 5 of the Directive 2008/104/EC of the European Parliament and of the Council of 19 November 2008 on temporary agency

work (Article 5 refers to the principle of equal treatment), therefore that they will guarantee the terms and conditions of employment applicable to temporary agency workers hired out by temporary work agencies having their registered offices in the Member State in whose territory the work is carried out.

The Sejm wishes to point out that the existing laws in the European Union give the Member States the option to align the rights of workers posted temporarily to another Member State with the rights of temporary agency workers hired out by temporary work agencies having their registered offices in the Member State in whose territory the work is carried out. There are no obstacles in place that would prevent the Member States from adopting such provisions on the basis of the labour market analysis in relation to protecting interest of undertakings and workers. If the Member States assume that such provisions are necessary in order to ensure equal terms and conditions for undertakings operating in their territory, they may introduce them. As indicated in the data presented by the European Commission, over half of the Member States have introduced such provisions. It should be concluded that the States which have not introduced such measures assume that they are not necessary to secure interests of undertakings and workers.

In the Sejm's opinion, it should be concluded that the assessment of the necessity to align the rights of temporarily posted workers may be better achieved by the Member States, rather than by the European Commission. There is no need for this issue to be regulated in a uniform way in all the EU Member States. The Commission has not demonstrated that the goal envisaged by the Commission cannot be sufficiently achieved by the Member States themselves.

Therefore, it should be concluded that the proposed Article 3 (1b) of the Directive 96/71/EC is a breach of the subsidiarity principle.

To summarise: in the Sejm's opinion the Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directive 96/71/EC of The European Parliament and of the Council of 16 December 1996 concerning the posting of workers in the framework of the provision of services (COM(2016) 128 final) is in breach of the subsidiarity principle.